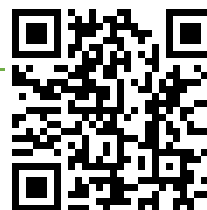

BILLEDKUNSTNER BRIAN KRISTENSEN

Søndervang 1 - 7160 Tørring - 75 83 06 36 - Akrylkunst.dk - brian@akrylkunst.dk

Kort fortalt

Jeg gift blev gift d. 4/6-88 og er "far til 4" alle børn med samme mor. Familien betyder derfor rigtig meget for mig.

Jeg har altid tegnet meget, men i 2010 begyndte jeg at arbejde med akryl på lærred som en ny linje i min kreative verden. Jeg elsker at arbejde med skygger og arbejder i flere lag.

Jeg har kun deltaget i få kurser, ellers er jeg autodidakt og startede med at male som en terapi for mit sind, og jeg kan varmt anbefale denne terapi for andre der har en masse negative tanker der kører i hovedet om at man ikke er god nok. - På min hjemmeside kan du læse mere om min historie, og læse artikel fra Horsens folkeblad. [Link: Akrylkunst.dk/Nyheder]

Udstillinger

Jeg har som mange andre haft mine billeder udstillet i kunstforeninger, men det jeg er mest stolt over er at jeg har udstillet i Kuben, det er en glasbygning som står midt på Horsens gågade. Her udstillede jeg i 4 dage samtidig med at jeg sad og malede, hvilket var en personlig overvindelse og endnu en sejr i forbindelse med mit sygdomsforløb. - Læs mere om hvor jeg ellers har udstillet på min hjemmeside. [Link: Akrylkunst.dk/Nyheder]

Det tavse sprog er ofte det mest talende

Af Kirsten-Marie Hedeland – maj 2013. - Studievært på programmet "Kunst for Tiden", gallerist og skribent ved Kunstavisen.

"Mit daglige arbejde er ikke så synligt, som når jeg står med et færdigt maleri. Når jeg har malet, står jeg med noget, jeg har lavet. Jeg har altid tegnet hænder og ansigter. Men udfordringen består i at få det til at ligne. Jeg har altid haft noget med Gøg og Gokke, så dem begyndte jeg med."

Sådan begynder Brian Kristensen selv med at fortælle om sin passion for at male, og hvorfor det lige blev portrætter, han kastede sin kærlighed på. For ham betyder det noget at kunne skabe noget synligt og være i stand til at tale det tavse sprog og formidle sine egne indre følelser og stemninger over på lærredet og endda implantere dem i historien om de mennesker, han portrætterer. Han fordyber sig i andre mennesker og deres liv på godt og ondt ved at læse historien i ansigternes linjer, furer og mimik.

Og historie er der nok af i de karakterer, han har valgt at arbejde med. Persongalleriet spænder vidt fra stumfilmens samlede og elskede skuespillere fra begyndelsen af 1900-tallet og frem, hvor stumfilmene havde deres storhedstid, og alle vidste, hvem Buster Keaton, Fy og Bi og Chaplin var. Også karakteristiske skuespillere fra tonefilmens tid, Gøg og Gokke og Dirch Passer finder sin plads sammen med de øvrige karakterer. De velkendte ansigter og deres mimik er den dag i dag stadig elsket, og de er med tiden blevet brugt og karikeret i mange kunstneres billeder. Der er rigtig meget sjæl i de gamle kendte skuespillere, som har levet et spændende, men sikkert også hårdt liv med store personlige konsekvenser til følge. Brian udviser stor respekt for de store kunstnere og gør sig umage for at få deres liv indeholdende alt deres storhed, succes, tristhed og ensomhed med på lærredet.

Tankevækkende er det, at alle de personer, han portrætterer, er store scenekunstnere, som alle på hver deres unikke måde bidrog med humor og komik, men samtidig var en anden og tog en maske på, når de var i rampelyset. Og netop maskespil har haft og har stadig en stor betydning for Brian. Ét af hans allerførste malerier forestiller en mand uden ansigt, som ligger i en seng. På væggen hænger en række masker med forskellige ansigtsudtryk, og manden rækker ud efter en af dem og tager den på. En maske der kan passe til andres forventninger til én. Buster Keaton var én af dem, som "bar en maske". Han fik øgenavnet Stoneface på grund af sit pokeransigt, der på trods af sin urokkelighed alligevel var meget udtryksfuldt og talende.

Brian tager malingen fra den rolige og afdæmpede ende af farveskalaen. Han maler sine portrætter i den monotone "stone grey" eller de brunlige nuancer, hvilket gør hans billeder endnu mere autentiske. Det er som at se scener fra de forskellige film, hvor man lige har "frosset" billedet for en stund, så man kan nå at møde karaktererne, inden man igen starter filmen, og komikken og latterbrølet kan begynde. Når han starter processen med at male, begynder han altid med at få baggrunden på plads. Med hænderne smøres farverne på. Samme farve i flere forskellige toner og nuancer, dette gentages, indtil han har fået det frem, han søger efter. Derefter begynder han arbejdet med personen og får det specielle karaktertræk malet på, og historien tager sin begyndelse.

Jeg er sikker på, den passion, Brian har for de gamle karakteristiske skuespillere, vil hænge ved, og med tiden vil han videreudvikle dem og sætte filmrullen i, så vi kan nyde "det tavse sprog" ved at se på hans billeder med scener fra de kendte gamle film.

